DZIENNIK ZARZĄDZEŃ DYREKCJI OKRĘGU POCZT i TELEGRAFÓW W KATOWICACH.

Nr 2.	Katowice, dnia 16 lutego 1938 r.	Rok VI.

T R E Ś Ć:

ODEZWY, POCHWAŁY i UZNANIA.

Główna Komenda Policji Województwa Śląskiego w Katowicach nadesłała pismo następującej treści:

„Z e l e s Józef, ekspedient Obwodowego Urzędu Pocztowego Katowice I. — podczas wykonywania służby w westybulu I. Urzędu Pocztowego w Katowicach, wyjątkową gorliwością przyczynił się w kilku wypadkach do ujawnienia i ujęcia sprawców kradzieży, dokonanych w obrębie budynku pocztowego.

W związku z tym przyznaję mu nagrodę w kwocie 100 zł."

Podając powyższe do wiadomości, wyrażam ze swej strony uznanie i podziękowanie poczt. Zelesowi za gorliwe i sumienne wypełnianie obowiązków służbowych, zachęcając również innych pracowników do naśladownictwa.

Dyrektor Okręgu Poczt i Telegrafów

(—) Popiel

UDZIELENIE DOKŁADNEJ INFORMACJI OSZCZĘDZI DUŻO CZASU PRACOWNIKOWI I KLIENTOWI.

POCZTA.

13.

Usterki przy doręczaniu pism sądowych.

Poszczególne sądy, a zwłaszcza Sąd Grodzki w Katowicach, zażalają się często, że urzędy pocztowe nie stosują doręczania pism sądowych po myśli § 12 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 30.IX 1933 r., ogłoszonego w Dz. U. M. P. i T. № 23 z 1933 r., poz. 112 (przybicie na drzwiach zawiadomienia i złożenie pisma w urzędzie), lecz zwracają je jako rzekomo niedoręczalne, przez co narażają sądy niepotrzebnie na odraczanie rozpraw.

Przypomina się przeto, że w razie niemożności doręczenia pisma sądowego za zwrotnym poświadczeniem odbioru w sposób podany w §§ 8—11 wyżej przytoczonego rozporządzenia, należy postępować w myśl postanowień § 12 tego samego rozporządzenia. Nie dotyczy to jednak tych wypadków, gdy adresat zmienił swe miejsce zamieszkania, a pismo sądowe jest zaadresowane na poprzednie miejsce zamieszkania. W takich razach bowiem można zastosować doręczenie zastępcze w poprzednim miejscu zamieszkania adresata w myśl §§ 9 i 10, ust. 2, lub § 12 tego rozporządzenia tylko na specjalne, wyraźne zarządzenie sądu, a to w myśl rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 30.I 1934 r. (Dz. U. M. P. i T. № 11 z 1935 r., poz. 28).

Do powyższych wskazówek należy się jaknajściślej stosować, pod rygorem odpowiedzialności służbowej.

№ PP. 80 z dnia 13.I 1938 r.

14.

Druki Gospodarczego Zakładu Kredytowego w Krakowie.

Zakład ten wysyła jako druki niżej opisane przesyłki, nieodpowiadające warunkom dla druków.

Stwierdzono, że Gospodarczy Zakład Kredytowy Spółdz. z ogr. odp. w Krakowie ulica Floriańska 55, przesyła za opłatą dla druków pisma nie odpowiadające warunkom przewidzianym dla druków. Mianowicie Gospodarczy Zakład Kredytowy wykorzystuje ten fakt, że Ministerstwo Poczt i Telegrafów zezwoliło zarządzeniem z dnia 12 marca 1935 r. № PW. 104/20 na wysyłkę zawiadomień klientów o sprzedaży obligacyj na spłaty ratalne, przy równoczesnym dołączeniu niewypełnionego blankietu P.K.O., w formie druków, przesyła i obecnie pisma podobne pozornie do druków, zawierające w swej treści zawiadomienie o sprzedaży obligacji na raty, przy równoczesnym dołączeniu blankietu P.K.O. do uiszczenia należytości za losy ratami, lub też upomina i wzywa odbiorcę do uiszczenia drugiej raty, jako warunku wysłania obligacji. Pisma te nie odpowiadają warunkom dla druków. Dla uśpienia czujności urzędów pocztowych i utrudnienia kontroli, wymieniona firma nadaje listy w różnych urzędach pocztowych.

Wobec tego zwraca się na ten fakt uwagę wszystkim placówkom pocztowym i poleca się dokładnie badać zawartość nadawanych przez wymienioną spółdzielnię jak i nadchodzących druków. W razie stwierdzenia, że dane przesyłki nie odpowiadają warunkom dla druków, należy postąpić z nimi w myśl postanowień § 68 ordynacji pocztowej, w wypadkach zaś wątpliwych, czy dane przesyłki odpowiadają warunkom dla druków, należy zwracać się o decyzję do Dyrekcji Okręgu Poczt i Telegrafów.

Wzór tego pisma wysyłanego przez Gospodarczy Zakład Kredytowy w Krakowie, który nie odpowiada warunkom dla druków załącza się:

„Gospodarczy Zakład Kredytowy, spółdz. z ogr. odp. w Krakowie, Floriańska 55, Telefony 104-53, 121-13. Kraków, data pieczęci pocztowej.

Do łaskawej wiadomości P. T. Klientów!

Stosownie do warunków karty zamówienia komunikujemy uprzejmie, że nabywcom obligacji na spłaty przesyłamy ustawowo wystawione dokumenty sprzedaży z numerami przydzielonych losów dopiero po otrzymaniu przepisanej drugiej raty za pomocą blankietu nadawczego P.K.O.

Dokument sprzedaży daje nabywcy natychmiastowe prawo udziału w grze i wygranej w czasie wpłacania należytości ratalnych.

Blankiety nadawcze P. K. O. do wpłaty rat załączamy równocześnie.

Po zapłaceniu wszystkich należnych nam kwot otrzyma WP. na własność oryginały

obligacyj przypadające WP. w myśl warunków zamówienia.

Ciągnienie prawie każdego miesiąca. Następne ciągnienie w dniach najbliższych.

Wpłać WP. zatem natychmiast odnośną kwotę za pomocą załączonego naszego blankietu nadawczego P. K. O., a uzyska od nas dokument sprzedaży, dający natychmiastowe prawo uczestniczenia w losowaniu.

W oczekiwaniu rychłego przekazania przez WP. przepisanej wpłaty, kreślimy się z poważaniem Gospodarczy Zakład Kredytowy Spółdz. z ogr. odp. w Krakowie. Dwa podpisy.

№ PP. z dnia 13.I 1938 r.

15.

Kredytowanie opłat za przesyłki Komitetów Zimowej Pomocy Bezrobotnym.

Zarządzeniem № PW. 601/147/37 z dnia 10.XI 1937 r., Ministerstwo Poczt i Telegrafów zezwoliło do odwołania Ogólnopolskiemu Obywatelskiemu Komitetowi Zimowej Pomocy Bezrobotnym, Komitetom Wojewódzkim, Powiatowym, Miejskim i Gminnym P. Z. B. na nadawanie listów, kartek i druków tak zwykłych, jak i poleconych oraz paczek za opłatą kredytowaną.

Na przesyłkach wymienionych na stronie adresowej, jakoteż adresach pomocniczych przy paczkach winien być umieszczony dokładny adres nadawcy oraz napis, względnie nadruk: „Opłata pocztowa kredytowana zarządzeniem Min. P. i T., z dnia 10.XI 1937 r. № PW. 601/148/37".

Za opłatą kredytowaną mogą być nadawane jedynie przesyłki przeznaczone do obrotu wewnętrznego.

Przesyłki podlegające opłacie kredytowanej muszą być nadawane przy okienku w urzędzie pocztowym za pomocą pocztowych książek nadawczych.

W miejscowościach, w których jest więcej urzędów pocztowych, przesyłki za opłatą kredytowaną muszą być nadawane tylko w jednym z urzędów pocztowych w siedzibie nadającej instytucji, przez cały czas korzystania z opłaty kredytowanej.

W miejscowościach tych (Katowice, Chorzów, Bielsko, Rybnik, Świętochłowice i Wisła) zatem porozumią się niezwłocznie urzędy pocztowe oznaczone № 1, a ponadto w Zebrzydowicach — urząd p. t. Zebrzydowice 2, z miejscowymi Komitetami Zimowej Pomocy Bezrobotnym i ustalą, w której z placówek poczt. w danej miejscowości będą nadawane omawiane przesyłki za opłatą kredytowaną.

Paczki nadchodzące pod adresem Komitetów winny być przez te Komitety odbierane bezpośrednio w urzędach pocztowych oddawczych na podstawie złożonych uprzednio w tych urzędach formalnych zastrzeżeń odbioru paczek ze skrytek lub przegródek.

Opłaty za te zastrzeżenia będą również kredytowane.

Wszystkie zainteresowane urzędy dla tego rodzaju przesyłek będą przez cały czas akcji Zimowej Pomocy Bezrobotnym prowadziły w ścisłej ewidencji nadawane u nich przez Komitety przesyłki za opłatą kredytowaną, według codziennej ich ilości i rodzajów, przy równoczesnym oznaczeniu wysokości należnych za nie opłat.

Powyższe dane należy wyszczególniać oddzielnie dla listów, kartek druków i paczek (zastrzeżeń odbioru).

№ PP. 41 z dnia 13.I 1938 r.

16.

Przesyłki mieszane z premiami reklamowymi firmy „Henryka Francka Synowie" w Skawinie.

Zawiadamia się, że Ministerstwo Poczt i Telegrafów zarządzeniem z dnia 13 października 1937 r. № PW. 104/120, zezwoliło firmie „Henryka Francka Synowie" S. A. w Skawinie na nadawanie drobnych premii reklamowanych w postaci: piłeczek gumowych, harmonijek ustnych, grzybków do cerowania za taryfową opłatą przewidzianą dla przesyłek mieszanych.

№ PP. 40 z dnia 13.I 1938 r.

17.

Ulgi w opłatach dla Związków Pracowników Pocztowych.

Ministerstwo Poczt i Telegrafów przyznało zarządzeniem № PW. 601/3/37 z dnia 23.I 1937 r. aż do odwołania ulgę w opłatach pocztowych dla listów, kartek pocztowych i paczek z książkami do wagi 5 kg, wysyłanych w stosunku wzajemnym i do członków związków przez Zarządy Główne, Zarządy Kół Okręgowych i Kół Miejscowych:

1. Związku Pracowników Poczt, Telegrafów i Telefonów R. P. w Warszawie (ul. Bednarska 25),

2. Związku Niższych Pracowników Poczt, Telegrafów i Telefonów R. P. w Warszawie (ul. Leszno 14),

3. Związku Pracowników Teletechnicznych R. P. w Warszawie (ul. Wiejska 13).

Ulgowa opłata wynosi:

1) za kartki pocztowe . . . . 5 gr
2) za listy do wagi 20 gr . . . . . 10 „
„ „ „ „ 250 „ . . . . . 20 „
„ „ „ „ 500 „ . . . . . 30 „
„ „ „ „ 1000 „ . . . . . 50 „
3) za paczki:
do 2 kg . . . . 5 gr
ponad 2 kg do 5 kg . . . . 10 „
bez względu na strefę.

Paczki z książkami za ulgową opłatą mogą wysyłać również członkowie Związków pod adresem wymienionych organów Związków.

Przesyłki listowe, nadawane za opłatą ulgową winny być opłacane gotówką w urzędach pocztowych, za pomocą pocztowych książek nadawczych. Przesyłki te winny być zaopatrzone w napis lub nadruk: „Opłata uiszczona gotówką. Zarz. Min. P. i T. № PW. 601/3/37“.

Paczki z książkami za ulgową opłatą winny zawierać na opakowaniach napis lub nadruk: „Książki. Opłata ulgowa. Zarz. Min. P. i T. № PW. 601/3/37“ i mogą być nadawane bez adresu pomocniczego.

W wypadku zaginięcia paczki, nadawanej za ulgową opłatą, odszkodowanie nie może przekraczać iloczynu pięciokrotnej najniższej ulgowej opłaty od wagi paczki jednokilogramowej i wagi paczki brutto wyrażonej w kilogramach.

Ulgi obowiązują od dnia 1.II 1937 r.

Zarządzeniem № PW. 601/46/37 z dnia 13.IV 1937 r. przyznało Ministerstwo Poczt i Telegrafów aż do odwołania ulgi w opłatach pocztowych w tej samej wysokości i na tych samych warunkach dla listów i kartek pocztowych oraz paczek z książkami wysyłanych w stosunku wzajemnym przez Dyrekcję Sanatorium Związku Prac. P. T. T. w Zakopanem oraz Zarząd Domu Wypoczynkowego w Krynicy z Zarządem Głównym, Zarządami Kół Okręgowych i Kół Miejscowych Związku Pracowników Poczt., Telegr. i Telefon. R. P., a ponadto adresowanych do członków Związku.

№ PP. 410 z dnia 13.I 1938 r.

18.

Ulgi w opłatach dla Towarzystwa Popierania Budowy Publicznych Szkół Powszechnych.

Ministerstwo Poczt i Telegrafów przyznało zarządzeniem № PW. 701/33/37 z dnia 27.II 1937 r. aż do odwołania organom Towarzystwa Popierania Budowy Publicznych Szkół Powszechnych, a mianowicie: Zarządowi Głównemu, Komitetom Okręgowym oraz Komitetom Obwodowym Towarzystwa ulgę w opłatach pocztowych dla kartek, listów i paczek.

Przyznane opłaty ulgowe wynoszą:

1) za zwykłe kartki pocztowe . . . . 10 gr
2) za zwykłe listy do wagi 20 g . . 15 „
„ „ „ „ „ 250 „ . . 30 „
„ „ „ „ „ 500 „ . . 40 „
„ „ „ „ „ 1000 „ . . 50 „
3) za paczki 50% opłat taryfowych.

Przesyłki za powyższą ulgową opłatą winny być nadawane za pocztową książką nadawczą, prowadzą przez kalkę i opłacane gotówką.

Przesyłki listowe za ulgową opłatą winny być zaopatrzone w nadruk lub napis za pomocą stempelka „Opłata uiszczona gotówką — Zarz. Min. P. i T. № PW. 601/33/37“.

Paczki nadawane za ulgową opłatą oraz przynależne adresy pomocnicze winny być zaopatrzone w napis lub nadruk: „Opłata ulgowa. Zarz. Min. P. i T. № PW. 601/33/37“.

Przesyłki za ulgową opłatą mogą być nadawane do adresatów zamieszkałych na terenie całego kraju, z wyjątkiem W. M. Gdańska.

№ PP. 410 z dnia 13.I. 1938 r.

19.

Ulgowe opłaty dla przesyłek Biur Funduszu Pracy.

W myśl zarządzenia Ministerstwa Poczt i Telegrafów № PW. 601/36 z dnia 14.II 1936 r. korzystają: Główne Biuro Funduszu Pracy, Wojewódzkie Biura Funduszu Pracy i ich ekspozytury z następujących ulg w opłatach pocztowych za nadawane przez te organa Funduszu Pracy zwykłe listy i kartki pocztowe:

1) kartki pocztowe . . . . a 10 gr
2) listy: do 20 g . . . . a 15 „
ponad 20 „ — 250 g . . . a 30 „
„ 250 „ — 500 „ . . . a 40 „
„ 500 „ —1000 „ . . . a 60 „

Listy i kartki pocztowe za ulgową opłatą będą opłacane gotówką przy ich nadawaniu, ponadto winny posiadać na stronie adresowej napis lub nadruk „Opłata uiszczona gotówką — zarządz. Min. P. i T. № PW. 601/36/36" oraz będą nadawane za pomocą pocztowej książki nadawczej (arkusza nadawczego), prowadzonej przez kalkę.

Listy i kartki organów Funduszu Pracy za ulgową opłatą mogą być nadawane na obszarze całego Państwa w urzędach pocztowych, znajdujących się w siedzibach nadawców.

W tut. okręgu jest upoważnionym do nadawania wyżej wymienionych przesyłek za ulgową opłatą tylko Wojewódzkie Biuro Funduszu Pracy w Katowicach, które może nadawać je w obw. urzędzie pocztowym Katowice 1, lub w urzędzie pocztowo-telekomunikacyjnym Katowice 7. Z ulg tych natomiast **nie mogą korzystać**: drużyny, osiedla, warsztaty i ośrodki rolne junackie, ani też składnice (centralne i rejonowe Funduszu Pracy).

Prawo korzystania z omawianych ulg przysługuje wymienionym organom Funduszu Pracy — w myśl zarządzenia Ministerstwa Poczt i Telegrafów № PW. 601/40/37 z dnia 26.III 1937 r. do dnia 31 marca 1938 r.

Równocześnie unieważnia się wydane w tym przedmiocie tut. zarządzenia, a to: w okólniku № 20 z 1936 r. poz. 63, w okólniku № 29 z 1936 r., poz. 126, w okólniku № 31 z 1936 r., poz. 143, w okólniku № 84 z 1936 r., poz. 499 i w okólniku № 15 z 1937 r., poz. 85.

№ PP. 410 z dnia 13.I 1938 r.

20.

Rozszerzenie ulg w opłatach dla Związku Harcerstwa Polskiego.

Śladem zarządzenia zawartego w zbiorze zarządzeń, dziale eksploatacji poczt., str. 57 zawiadamia się, że zarządzeniem № PW. 601/72/37 z dnia 5.V 1937 r., przyznało Ministerstwo Poczt i Telegrafów dodatkowo — do odwołania — ulgę w opłatach pocztowych w wysokości i na warunkach wymienionym zarządzeniem ustalonych:

1. Szkole Instruktorów Zuchowych w Nierodzimiu i Górkach Wielkich poczta Skoczów,
2. Centralnej Komisji Dostaw Harcerskich w Warszawie.

№ PP. 410 z dnia 13.I 1938 r.

21.

Kierowanie paczek na teren W. M. Gdańska.

Niemal co miesiąc otrzymuje Dyrekcja wykaz placówek tutejszego okręgu, które wysyłają paczki na teren W. M. Gdańska, bądź to z niewłaściwymi adresami pomocniczymi, bądź też opatrzone niewłaściwymi nalepkami np. „Do oclenia Tczew 2" zamiast „Urząd wymiany Tczew 2".

Tego rodzaju uchybienia powodują niewłaściwy przewóz i doręczanie paczek oraz zbędne reklamacje między polskim a gdańskim zarządem pocztowym.

Przypomina się zatem urzędom postanowienia zawarte w przepisach służbowych T. II. P. 12 Cz. II. na stronach 8—13 (obszar obsługiwany przez polski urząd pt. Gdańsk 1 — adresy pomocnicze zagraniczne — różowe) oraz postanowienia Cz. II. § 14 — który zawiera wyjaśnienia jakich nalepek należy używać, by odnośna paczka została należycie skierowana.

Urzędy (agencje) pocztowe zechcą dołożyć starań, by tego rodzaju uchybienia ustały.

№ PP. 12 z dnia 18 stycznia 1938 r.

22.

Zarządzenia nadawców paczek zagranicznych — przestrzeganie.

Zdarzają się wypadki, że niektóre placówki tutejszego okręgu nie stosują się do zarządzeń nadawców zagranicznych paczek, jak należy postąpić z ich przesyłkami w razie niedoręczalności. Pracownicy, mający styczność z daną paczką nie zadają sobie niejednokrotnie trudu, by sprawdzić, czy nadawca wydał w ogóle jakieś zarządzenie — oraz — ponieważ zarządzenie wypisane jest w języku obcym — nie starają się stwierdzić, jakie jest jego znaczenie polskie i poprostu w razie niedoręczalności zwracają paczkę do miejsca nadania.

Takie postępowanie pociąga oczywiście za sobą ten skutek, że nadawcy trzeba zwrócić koszty przewozu tam i z powrotem oraz ewentualnie inne należności, a to w myśl postanowień art. 135 pkt. 5 Regulaminu paczkowego.

Poleca się zatem zważać dokładnie, czy i jakie zarządzenie umieścił nadawca na adresie pomocniczym i na opakowaniu paczki

i polecenie takie ściśle wykonywać — przy czym pamiętać należy o stosowaniu się do postanowień artykułów 108, 135 — 138. Regulaminu paczkowego.

Zwraca się również uwagę, że przy zwrocie paczki do zagranicy powód niedoręczalności winien być umieszczony tak na adresie pomocniczym jak i na opakowaniu paczki w języku francuskim.

№ PP. 80 z dnia 17 stycznia 1938 r.

23.

Prywatna sprzedaż znaczków pocztowych i druków płatnych.

W związku z zarządzeniem Ministra Poczt i Telegrafów o prowizji za sprzedaż znaczków pocztowych i druków płatnych oraz z instrukcją o sprzedaży za prowizją znaczków pocztowych i druków płatnych (Dz. Urz. M. P. i T. № 30 z 1936 r. poz. 60 i 61) wyjaśnia się co następuje:

1) Postanowienia § 1 ust. (1, lit. a) zarządzenia Ministra Poczt i Telegrafów z dnia **19 grudnia 1936 r.** o wysokości prowizji wprowadzając rejestrację prywatnych punktów sprzedaży znaczków i druków w miejsce dotychczasowego systemu udzielania zezwoleń, czynią tym samym nie aktualnymi postanowienia § 23 ordynacji pocztowej, w części niezgodnej z nowymi przepisami. Rozbieżność między tymi postanowieniami zostanie wyraźnie usunięta przy zmianie ordynacji pocztowej.

2) a) Urzędem (agencją) pocztowym właściwym do rejestracji punktu sprzedaży jest w rozumieniu nowych przepisów urząd (agencja), na którego obszarze pocztowym jest czynny punkt sprzedaży.

b) W miejscowościach o więcej urzędach (agencjach) pocztowych właściwymi do rejestracji punktów sprzedaży są tylko urzędy (agencje) pocztowe pełniące pocztową służbę oddawczą w pełnym zakresie i to w odniesieniu do punktów, które znajdują się na ich obszarze doręczeń lub w miejscowościach należących do ich zamiejscowego obszaru pocztowego. Dyrekcje okręgów poczt i telegrafów mogą jednak w razie istotnej potrzeby wyznaczyć inne urzędy do prowadzenia rejestracji i nadzoru nad punktami sprzedaży.

c) Wypływające z punktu 2 lit. (b) niniejszego okólnika ograniczenia ilości urzędów (agencyj) właściwych do rejestracji punktów sprzedaży nie mogą być jednak dla sprzedawcy przeszkodą w nabywaniu znaczków i druków w innym urzędzie (agencji) pocztowym, położonym bliżej punktu sprzedaży. Sprzedawca może zatem przy samej rejestracji lub dodatkowo wskazać inny urząd (agencję) pocztowy, w którym będzie nabywał znaczki i druki płatne. Urząd rejestrujący punkt sprzedaży umieszcza w tym przypadku w spisie sprzedawców w rubryce „Adres punktu sprzedaży“ notatkę „nabywa znaczki w urzędzie (agencji)...“ oraz zawiadamia o tym pisemnie urząd wskazany przez sprzedawcę. W piśmie należy podać wszelkie dane, umieszczone w spisie sprzedawców. Na urząd (agencję), w którym sprzedawca nabywa znaczki i druki płatne, przechodzą obowiązki, przewidziane instrukcją o sprzedaży w punkcie 3 itd. (e), f), g) i h) z tym uzupełnieniem, że w przypadkach, w których przepisy przewidują umieszczanie na dokumentach numeru spisu sprzedawców, urząd umieszcza również nazwę urzędu rejestrującego. Pozostałe obowiązki, a zwłaszcza nadzór nad punktami sprzedaży, spoczywają w całej pełni na urzędzie rejestrującym.

3) Dyrekcja Okręgu Poczt i Telegrafów będzie zgodnie z instrukcją o sprzedaży znaczków zezwalała na udzielanie kredytu w znaczkach pocztowych tylko tym prywatnym sprzedawcom znaczków pocztowych i druków płatnych na terenie większych miast, których punkty sprzedaży czynne są również w godzinach wieczorowych oraz w niedziele i święta, a na terenach zamiejscowych obszarów pocztowych tylko tam, gdzie utrzymanie dostatecznej liczby prywatnych punktów sprzedaży jest możliwe jedynie pod warunkiem udzielenia kredytu.

Kredyt może być udzielony sprzedawcy tylko jednorazowo; sprzedawca jednak po jednorazowym otrzymaniu znaczków i druków na kredyt korzysta z tego kredytu stale w tym sensie, że używa kwoty uzyskanej za sprzedaż skredytowanych znaczków do nabywania dalszych zapasów znaczków i druków płatnych.

Jeżeli sprzedawca, nabywający znaczki w innym urzędzie niż urząd rejestrujący (por. pkt. 2, lit. c) niniejszego okólnika), uzyska omawiany wyżej kredyt, znaczki i druki w ramach kredytu jest obowiązany wydać urząd, w którym punkt sprzedaży został zarejestrowany. Wydanie znaczków na kredyt nie stoi jednak na przeszkodzie, by sprzedawca mógł na uzyskaną z ich sprzedaży gotówkę nabywać dalsze zapasy znaczków i druków w innym,

wskazanym przez siebie i wpisanym do spisu prywatnych sprzedawców w urzędzie.

4) Prowizja za sprzedaż jest obecnie wypłacana sprzedawcom w znaczkach i płatnych drukach pocztowych. Zasada ta nie zmienia jednak w niczym dotychczasowego postępowania w zarachowywaniu prowizji, wypłacanej gotówką właścicielom maszyn do frankowania z kartonami wartościowymi. Prowizję tę należy zarachowywać jednak w oddzielnym wykazie, którego tytuł po odpowiednim uzupełnieniu powinien brzmieć: „Wykaz wypłaconej prowizji gotówką właścicielom maszyn do frankowania".

5) Zakup teczek na znaczki, wydawanych bezpłatnie niektórym sprzedawcom, nastąpi centralnie. W tym celu urzędy i agencje p. t. przedstawiły Dyrekcji Okręgu P. i T. w nieprzekraczalnym terminie do 25 stycznia 1937 r. zapotrzebowania na powyższe teczki. Po zrealizowaniu przez Dyrekcje tych zapotrzebowań — urzędy (agencje) przystąpią niezwłocznie do zaopatrzenia w teczki tych sprzedawców, którym to uprawnienie przysługuje w myśl instrukcji o sprzedaży znaczków.

6) Wysokość prowizji (2%) ustalona zarządzeniem Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 19 grudnia 1936 r. przysługuje — jak to zresztą wynika wyraźnie z brzmienia § 1 — jedynie tym sprzedawcom, którzy posiadają punkty sprzedaży, położone poza obrębem budynków urzędów (agencyj) pocztowych. Kioskom „Lotu", czynnym w lokalach urzędów pocztowych przysługuje natomiast prowizja 1% tj. w wysokości ustalonej umową zawartą w 1927 r. przez Ministerstwo P. i T. z Towarzystwem „Lot".

Należną kioskom „Lotu" prowizję 1% należy wypłacać w znaczkach pocztowych na zasadach, obowiązujących przy wypłacie prowizji odsprzedawcom, posiadającym punkty sprzedaży poza lokalami urzędów pocztowych.

7) Mając na uwadze cały szereg udogodnień, jakie instrukcja o sprzedaży znaczków przewiduje dla odsprzedawców prywatnych, oraz wobec podwyższenia prowizji za sprzedaż znaczków i druków płatnych — należy stwierdzić, że nowe przepisy stwarzają nader korzystne warunki dla rozwoju sieci prywatnych punktów sprzedaży. Dlatego też urzędy (agencje) powinny ze swej strony rozwinąć intensywną propagandę prywatnej sprzedaży znaczków pocztowych, podkreślając i zwracając uwagę na wynikające z nowych przepisów udogodnienia dla sprzedawców — oraz starać się, by w każdej miejscowości znajdowała się dostateczna ilość prywatnych punktów sprzedaży, mogąca zaspokoić w zupełności potrzeby klienteli poczty. Należy przy tym dołożyć wszelkich starań, by odpowiednia ilość punktów była czynna również w godzinach wieczorowych oraz w niedziele i dni świąteczne.

№ PP. 2011 z dnia 18 stycznia 1938 r.

24.

Nalepka dewizowa (druk № 89).

Nalepki dewizowe (druk № 89) winny urzędy i agencje pocztowe naklejać na listy polecone i paczki z podaną wartością na dowód przeprowadzonej kontroli dewizowej.

Natomiast na listach wartościowych należy umieszczać w dalszym ciągu napis „kontrola dewizowa przeprowadzona.

Umieszczanie bowiem przedmiotowych nalepek na listach wartościowych jest niedopuszczalne z uwagi na postanowienia art. 104, pkt. 3 regulaminu o przesyłkach wartościowych (Kair 1934).

№ PP. 72 z dnia 13.I 1938 r.

25.

Zakaz przyjmowania druków bezadresowych do abonentów radiowych i telefonicznych.

Zarządzeniem № PW. 820/60 z dnia 31.III 1937 r. postanowiło Ministerstwo Poczt i Telegrafów, że druków bezadresowych, przeznaczonych dla abonentów radiowych i telefonicznych, nie należy przyjmować do doręczenia przez pocztę, a to ze względu na brak cech, umożliwiających ich doręczenie (§ 81, ost. ustęp ord. poczt.).

№ PP. 70 z dnia 13.I 1938 r.

26.

Nadużywanie znaczków urzędowych do opłaty nieurzędowej korespondencji.

Dyrekcja Okręgu Poczt i Telegrafów w Warszawie stwierdziła że Nadleśnictwa Państwowe wysyłają pod adresem Naczelnej Dyrekcji Lasów Państwowych, Instytutu Badawczego przy Naczelnej Dyrekcji Lasów Państw. i Dyrekcji Lasów Państwowych

w Warszawie, opłacone znaczkami urzędowymi przesyłki listowe większych rozmiarów z zawartością próbek nasion, szyszek, szkodliwych owadów itp., które z uwagi na ich zawartość nie mogą być zaliczane do urzędowej korespondecji listowej, lecz winny być traktowane jako próbki towarów, a z uwagi na ich wielkość i ciężar — jako paczki. Przedmioty tego rodzaju bowiem, jako nie mające charakteru korespondencji urzędowej, winny być w myśl zarządzenia Ministerstwa Poczt i Telegrafów № PW. 401/1 z dnia 16.VII 1934 r. przesyłane za opłatą według normalnej taryfy pocztowej dla osób lub instytucji prywatnych, a zatem opłacane zwykłymi znaczkami jako próbki towarów, albo też gotówką stosownie do wagi i strefy paczkowej.

№ PP. 410 z dnia 13.I 1938 r.

27.

Uwierzytelnianie podpisów na oświadczeniach odbioru.

Uwierzytelnianie podpisu na oświadczeniu odbioru jest zbyteczne, gdy zastrzegający odbiór legitymuje się dokumentem, odpowiadającym warunkom ordynacji pocztowej.

Celem usunięcia nasuwających się ewentl. wątpliwości, oraz ujednostajnienia postępowania w sprawach żądania uwierzytelnienia podpisów osób, składających w jednostkach eksploatacyjnych oświadczenie odbioru przesyłek pocztowych, przewidziane w § 268, ordynacji pocztowej, wyjaśnia się na podstawie zarządzenia Ministerstwa Poczt i Telegrafów z dnia 9 września br. № PW. 321/4, że uwierzytelnienie podpisu na oświadczeniu odbioru jest zbyteczne, gdy zastrzegający odbiór legitymuje się dokumentem, odpowiadającym warunkom ordynacji pocztowej.

Za nieznaną bowiem w znaczeniu, w jakim używa tego określenia § 268 ordynacji, uważa się taką osobę, której tożsamość budzi pewne wątpliwości. — Przyjmuje się zaś, że dokument legitymacyjny, odpowiadający warunkom ordynacji pocztowej, usuwa wszelkie tego rodzaju wątpliwości, wobec czego osoba legitymująca się odpowiednio staje się znaną urzędowi pocztowemu i nie potrzebuje uwierzytelniać swego podpisu, złożonego na oświadczeniu odbioru. Znamiona dokumentu legitymacyjnego powinien urząd pocztowy zanotować na oświadczeniu odbioru.

№ PP. 82 z dnia 13.I 1938 r.

28.

Postępowanie z odsyłkami nadmiarów i zasiłków kasowych.

Na podstawie zarządzenia Ministerstwa Poczt i Telegrafów № AK. 160 z d. 20.I 1938 r. wydaje się następujące zarządzenie w sprawie postępowania z odsyłkami nadmiarów i zasiłków kasowych:

1) Sznurek do plomb przy skrzynkach blaszanych winien być przeprowadzony przez rygiel i skobel skrzynki tylko jeden raz bez zawiązywania węzła (sznurek między skobelkiem i plombą nie może być przewiązany), po czym wpuszczony do plomby i zawiązany silnie na jeden węzeł tj. dwa razy skrzyżowany. Następnie plombę należy ściągnąć na węzeł tak silnie, by cały węzeł znajdował się wewnątrz plomby — po czym dopiero należy plombę zacisnąć plombownicą w ten sposób, by odcisk na plombie zupełnie był wyraźny i cały węzeł znajdował się wewnątrz zaciśniętej plomby.

Końce sznurka należy odciąć przy samej plombie. Sznurek na którym plomba zwisa winien posiadać od uszka do plomby długość około 2 cm. tak, by plomba wolno zwisała w pewnej odległości od uszka skrzynki i by przez swobodne przeciąganie sznurka przez otwory w ryglu i skobelku, bądź w jedną, bądź w drugą stronę, można łatwo zbadać ponad wszelką wątpliwość, czy sznurek ten jest jednolity i nie zawiera na całej widocznej długości żadnych węzłów

Sznurek używany do plombowania powinien być mocny, kręcony, nieużywany i bez węzłów (t. zw. roletowy).

2) Duplikaty wszelkich kluczy urzędowych od skarbców, schowków, skrzyń itp. mają być stosownie do postanowień § 6 przepisów X.R.1 przechowywane w kopercie opieczętowanej w prywatnym mieszkaniu tych urzędników, którzy stale posiają oryginały kluczy wzgl. naczelnika urzędu. Urzędnicy ci winni codziennie upewniać się, że koperta z kluczami nie jest naruszona.

Duplikatów tych nie wolno zatem przechowywać w urzędzie w szufladach biurek, szafach itd.

3) Wszystkie placówki pocztowe od urzędu nadawczego poczynając aż do urzędu oddawczego i obsługa ambulansów winni zwracać szczególną uwagę na sposób zamknięcia skrzynek plombami przez urzędy wysyłające nad-

miary lub zasiłki kasowe, przy czym należy badać, czy odciski na plombach wytłoczone są z obu stron wyraźnie i czytelnie i czy plomby są należycie zawieszone i bez śladów naruszenia.

4) Plombownice należy przechowywać stale tj. przed użyciem i bezpośrednio po użyciu pod zamknięciem, w ten sposób, by uniemożliwić komukolwiek do nich dostęp (§ 20 pkt. 9 II. P. 8). Nie wolno pozostawiać ich ani na chwilę na otwartym miejscu np. na stole spedycyjnym.

5) Waga skrzynki winna być przez urząd oddawczy natychmiast po nadejściu bezwzględnie sprawdzana, a również i przez urzędy przekartowawcze.

6) Zalegających czasowo nadmiarów wzgl. zasiłków kasowych nie należy ani na chwilę pozostawiać na otwartym miejscu, lecz aż do dalszej odprawy przechowywać je pod wspólnym zamknięciem w schowku (skrzyni, skarbcu) na ten cel przeznaczonym.

W urzędach oddawczych jakoteż w Oddziałach Banku Polskiego każda skrzynka winna być w stałej obecności powołanych do tego pracowników pocztowych **z osobna** otwieraną, a plomby mogą być usuwane dopiero po stwierdzeniu i uznaniu zgodności zawartości skrzynki, w przeciwnym wypadku plomby winny być zachowane i dołączone do protokółów w kopercie opieczętowanej.

8) W każdym urzędzie (agencji) winien się znajdować tylko jeden duplikat klucza od skrzynki. O ile w której placówce znajdzie się więcej duplikatów, należy wszystkie zbędne odesłać natychmiast do Okręgowej Składnicy Materiałów Pocztowych, (albowiem zamki wszystkich skrzynek są jednakowe).

Do niniejszego zarządzenia należy się ściśle stosować pod osobistą materialną i dyscyplinarną odpowiedzialnością.

Zarządzenie to obowiązuje również personel konwojujący odsyłki nadmiarów do Oddziałów Banku Polskiego.

Jednocześnie nadmienia się, że powyższe dotyczy wyłącznie zamknięcia skrzynek najnowszego typu.

№ PRP. 20 z dnia 24 stycznia 1938 r.

29.

Wydawanie sądowi lub prokuratorowi weksli dłużnika oskarżonego.

Na zasadzie zarządzenia Ministerstwa Poczt i Telegrafów № PW. 120/4 z dnia 31.I 1938 r. wyjaśnia Dyrekcja Okręgu Poczt i Telegrafów, że dokumenty wierzytelnościowe nadeszłe do urzędu pocztowego w listach zleceniowych względnie zlecenia inkasowe, których dłużnikiem jest osoba, przeciwko której prowadzone jest dochodzenie lub postępowanie karno-sądowe, należy wydawać sądowi lub prokuratorowi tylko wtenczas, jeżeli sąd wyraźnie w swym postanowieniu tego zażąda.

W przeciwnym razie należy wydawać sądowi wzgl. prokuratorowi tylko przesyłki pocztowe adresowane do oskarżonego (podejrzanego), ponieważ zarówno art. 158 k. p. k. jak i postanowienia pkt. 2. § 220 ordynacji pocztowej, nie mogą być z uwagi na ich brzmienie rozciągnięte na zlecenia pocztowe, adresowane do placówek pocztowo-telekomunikacyjnych.

№ PRP. 40 z dnia 8 lutego 1938 r.

30.

Przelew kwot przekazowych na konta czekowe komorników sądowych.

Odnośnie zarządzeń ogłoszonych w Dz. Zarz. Dyr. O. P. i T. № 14/1936 poz. 108 i № 4/1937 poz. 23, wyjaśnia się na podstawie zarządzenia Ministerstwa Poczt i Telegrafów № AK. 151 z dnia 10.II 1938 r., że przekazy pocztowe na kwoty do 10 gr. a czekowe do 20 gr., nadchodzące pod adresem komorników sądowych, winny być wypłacane przez placówki p. t. **gotówką**. Przelewanie takich kwot na konta czekowe komorników w P.K.O. byłoby technicznie niemożliwe, bowiem opłaty taryfowe za takie przelewy pochłaniałyby bez reszty sumy przekazowe.

№ PRP. 50 z dnia 14 lutego 1938 r.

Adres Administracji: DYREKCJA OKRĘGU POCZT i TELEGRAFÓW
(Oddział Ogólny)
KATOWICE, ul. Słowackiego 11, III p. pokój Nr 18.

PRENUMERATA NA ROK 1938 WYNOSI:
roczna 4 zł. 80 gr. | **półroczna 2 zł. 40 gr.** | **kwartalna 1 zł. 20 gr.**

Ceny ogłoszeń za tekstem od wiersza 1 mm. szpalty redakcyjnej 15 gr., tabelaryczne 30 gr.
Za terminowy druk ogłoszeń administracja nie odpowiada.
KONTO CZEKOWE w P. K. O. № 300 516.

Sosnowieckie Zakłady Graficzne, Sp. z ogr. odp. w Sosnowcu. 8145 38 **Cena 25 gr.**